

Joan

Roig i Diggle

*Catequesi
per a joves*

(a partir de 18 anys)

Catequesi per a joves

Introducció

● Per a l'acompanyant

Aquesta catequesi s'adreça sobretot als joves entre 18 i 25 anys, cal que aquell que porta el grup, que el dinamitzi, la prepari prèviament seguint el material que a continuació proposem. Fent-se seva la figura del Joan.

Veurem a través d'aquesta catequesi que en Joan és testimoni fidel de Crist. En Joan, un jove com vosaltres, va tenir una vida molt propera a la nostra, un home que vivia per allà on nosaltres vivim, que estudiava i treballava com nosaltres, i que tot i així era molt fidel a Déu. És un exemple de que la santedat està a l'abast de tots. En Joan interpel·la a tots els joves a viure la seva santedat, en el seu dia a dia.

Veurem com el seu sí definitiu a Déu ressona al llarg de la vida del Joan, com aquell sí que digué al Senyor, és un sí durant tots els moments.

Objectius

- Suscitar en els joves el desig de santedat.
- Fer propera la figura del Joan.
- Descobrir un sant jove, com ells, que va viure en la nostra diòcesi.

- Sentir-se interpel·lats per la manera com el Joan vivia.
- Veure l'opció per a la santedat com a quelcom possible.
- Generar un espai de trobada amb Déu.

Desenvolupament

Esquema de la catequesi

- Salutació inicial.
- Vídeo del Joan.
- Explicació de la vida del Joan:
 - *Inici amb preguntes.*
 - *Desenvolupament de tres punts claus de la santedat amb preguntes per al diàleg.*
- Reflexió final.
- Pregària.

Context històric

● Per a l'acompanyant

El Joan va néixer el 1917 a Barcelona. Va viure la seva adolescència i breu joventut durant la 2a República (1931-1936), un temps convuls i conflictiu que ve desembocar en la guerra civil espanyola el juliol de 1936. A Catalunya els primers mesos de la guerra es van traduir en una ferotge persecució envers l'Església i els catòlics. Entre molts altres, aquesta persecució va acabar amb la vida del Joan.

I en aquest ambient tan difícil és on el Joan va desenvolupar la seva vida, camí cap a la Santedat.

Explicació de la vida del Joan

● *Explicació Inicial*

És la matinada del 12 de setembre de 1936 en el cementiri de Santa Coloma de Gramenet. El Joan està situat davant un escamot de milicians que l'apunten amb el seus fusell, ell serenament els diu: "que Déu us perdoni, com jo us he perdonat" seguidament un fort estrèpit, el jove cau al terra mort. Havia donat el sí definitiu al Senyor.

Pregunta per als joves:

- I tu amic/amiga, com et situes davant la mort?
- Quina actitud tindries cap aquells que et volen matar? Quina actitud té el Joan?
- I el Joan, com és capaç d'actuar tan serenament sabent que la mort és imminent? Com et prepararies per afrontar-la?

Després d'aquestes preguntes deixar espai per al diàleg. I finalment donar la resposta El Joan tenia posada tota la seva confiança en el Pare. Durant la seva vida havia dit sí constantment a Déu i així es va anar preparant per a donar el sí definitiu i així esdevenir màrtir del Crist.

● *Punt 1 de la Santedat*

Ara ens endinsem en 3 punts de la santedat del Joan, és bo que l'acompanyant o el catequista els conegui i els pugui explicar. Coneixem ara alguna de les ocasions en què el Joan va dir sí al Pare. A més poder

aprofitar per reflexionar sobre algunes qüestions:

Joan va créixer en una família acomodada de l'Eixample. La seva mare era nascuda a Barcelona i era d'origen anglès. El seu pare era comerciant. El Joan tenia dues germanes, una 1 any més gran, la Beatriu, i una altra dos anys més petita, la Maria Lourdes.

El Joan va poder estudiar en bones escoles, com foren la Salle i els Escolapis, i a on va començar a despuntar com a bon estudiant i persona de gran amor a Crist i per tant al servei. Els diumenges anava a visitar malalts, a part d'altres activitats apostòliques.

Malauradament el 1934, el seu pare hagué de respondre d'un tercer per un aval i hagué de tancar el negoci. Aquest fet va fer canviar radicalment la forma de vida de la família Roig i Diggles. El Joan amb 17 anys, va deixar l'escola per posar-se a treballar en un taller al Poble Sec per així ajudar a la família econòmicament. A més, tota la família es va traslladar a una humil casa del Masnou.

Aquest esdeveniment afegia dificultat al compliment de les dues vocacions, dels dos grans projectes, que tant il·lusionaven al Joan. D'una banda, el d'advocat, amb l'anhel d'ajudar als pobres, com ell mateix manifestava, i d'altra banda el de sacerdot, per tal de portar el missatge de Crist a tothom.

Però independentment de les dificultats materials, digué sí al Pare, en seguir treballant per assolir aquelles tasques a les quals havia estat cridat.

Així, cada dia es llevava a la matinada per tal de fer companyia al Sagrari i anar a missa a la Parròquia del Masnou. Després anava a treballar a Barcelona en tren, i cap al tard tornava al Masnou per seguir estudiant i fer diverses obres d'apostolat que ara comentarem. Dormia poc. Però és que el seu repòs es trobava en el Santíssim, i el seu aliment en la Comunió.

Qüestions per aprofundir del punt 1:

- Com hauries reaccionat davant una situació econòmica com la que va patir la família del Joan? I com ho faries si allò que tenies fer previst en els propers anys no és possible, com en el cas del Joan i continuar estudiant?

Resposta del Joan:

- Com ho fa el Joan per continuar endavant? El Joan situa davant tot Déu. Així, acceptant la voluntat del Pare accepta la difícil situació en què es troba i continua endavant.

● *Punt 2 de la santedat*

Arribat al Masnou, el Joan anhelava trobar una comunitat on viure la fe i el servei. Ho va trobar en la Parròquia del Masnou juntament amb la Federació de Joves Cristians de Catalunya (FJC). El grup de la Federació al Masnou es deia "Mar Blava". En els feiocistes en Joan Roig va trobar una comunitat i una missió: "Apostolat de joves per als joves", i també un mètode, un estil de vida: l'estudi, el treball, l'esport, l'excursionisme, la cultura... Entén que té una missió important: la de viure la fe i transmetre-la als altres. I sent la importància de viure la fe acompanyat, al costat dels companys de grup i també dels "capellans amics dels joves". Un d'aquests

sacerdots fou Mn. Pere Llumà, director espiritual del Joan al qual el Joan tenia una grandíssima estima.

Però que era la FJC?

Es va crear el 1931 i va durar fins a l'inici de la guerra el 1936. Va agrupar 18.000 joves i adolescents. Fou fundada per Doctor Bonet i un dels primers a unir-s'hi fou Pere Tarrés, després el Beat Perre Tarrès, que fou referent del Joan, a més d'amic. Tarrès fou un apòstol totalment lliurat a l'evangelització dels joves, i que en el fons de la seva ànima hi cremava la flama de l'amor a Déu.

L'objectiu de la Federació era: "formar homes en el conjunt total de les seves possibilitats, de les seves aspiracions, de les seves necessitats i de les seves il·lusions, sobre la base d'un sentit cristià de la vida individual i col·lectiva, per una Catalunya renovada, sana, sensible i forta."

En entrar a la FJC, Joan troba l'ambient adequat per tal que acabi de madurar en ell l'anhel apostòlic: portar Jesús als altres. Comença a ser catequista a la parròquia de Sant Pere d'El Masnou. La parròquia i la FJC són per a ell el lloc de la trobada amb els amics, els companys i sobretot el lloc on pot viure el seu compromís apostòlic, el seu compromís amb Déu. Les persones de la parròquia d'El Masnou veuen que aquell jove ros té quelcom d'especial en la manera com viu, com parla, com estima els infants de la catequesi, als que reparteix lllaminadures en acabar la catequesi, i sobretot com prega...

Per tant, **el Joan digué sí al servei a l'Església i a l'apostolat sense horaris.**

Així, el període de 1934 a 1936, anys molt convulsos, són el temps en què Joan Roig creix més espiritualment i en la seva vida de fe. Va a missa cada dia i prega molt sovint, davant de l'eucaristia a la parròquia, Joan Roig viu una vida de fe i d'amor a Déu

En aquests anys de la seva maduració espiritual i apostòlica en la FJC, poc abans de la guerra, animava el grup de vanguardistes (10-14 anys) de la Federació del qual era responsable dient: "Qui sap si entra nosaltres hi haurà algun màrtir! Però endavant! Nosaltres volem una Catalunya roja, però no roja de l'odi del comunisme, sinó roja, molt roja de la sang dels màrtirs". Pressentia Joan en el seu cor que potser ell mateix seria d'un d'aquests?

Qüestions per aprofundir del punt 2:

- Que opines que el Joan destinés tant temps a l'apostolat? Penses que és important?
- Quin és el nostre servei en l'Església? Ens sentim cridats a l'apostolat?

● Punt 3 de la Santedat

Arriba el juliol del 1936 i s'inicia la cruenta guerra civil donant el tret de sortida a la persecució dels catòlics. Joan preveu que els milicians cremaran la Parròquia del Masnou i demana quedar-s'hi durant la nit per defensar-la. Només l'obediència al rector fa que torni a casa. Joan Roig no va poder salvar la destrucció el temple parroquial d'El Masnou, com ell volia amb un entusiasme juvenil potser irreal, però ja manifestava unes generoses ànsies de martiri.

Davant la persecució i la impossibilitat de poder rebre la Comunió Sacramental, el

director espiritual del Joan, Mn Llumà, sabent de la fe i valentia del jove, li confia l'Eucaristia per tal que pugui administrar la comunió. El Joan en rebre aquest honor i responsabilitat va dir unes paraules serenes i senzilles "Sóc feliç. Seré un altre Tarsici".

El Joan digué sí, tot i córrer perill de mort, a ser portador del Jesucrist crucificat i així poder satisfer en ell i els seus estimats l'ardent desig de rebre el bon Jesús.

Després d'una vida curta però molt intensa, impregnada tota ella de fe, esperança i caritat, el Joan estava preparat per suportar el més gran dels reptes, el seu martiri.

La mateixa nit que li havien confiat l'Eucaristia al Joan per tal de repartir-la, davant del domicili del jove, es varen sentir fortes frenades de cotxe i poc després uns cops molt forts i crits davant la porta del seu domicili. Joan, en aquells moments, molt conscient del que li podia passar, va combregar amb l'eucaristia que li havia confiat Mn. Llumà. Podem imaginar el que Joan va dir al seu Senyor i al seu Déu en aquells moments. Tanmateix, els crits dels que picaven a la porta, eren cada vegada més forts. Joan, sense perdre la serenitat, va anar ell mateix a obrir la porta, i abans, com per donar ànims a la seva mare, li va dir: "Deixa'ls per a mi". Entraren apuntant-lo amb pistoles i el portaren al dormitori. Ho registraren tot, buscant armes i potser coses de valor. Finalment, decidiren emportar-se el jove. Joan, molt tranquil, li va dir a la seva mare: "Tranquil·la, vaig a casa de X..., si hi he d'anar". I va afegir amb la llengua de la seva mare: "*God is with me*" ("Déu és amb mi").

● *Qüestions finals*

- En Joan era un boig?
- Com l'Evangelí interpellava al Joan?
- Haguéssiu actuat així? Que té el Joan que a nosaltres ens falta?
- Com ens interpellava el Joan avui en el nostre món? En la nostra comunitat cristiana? A mi?
- Aquests actes del Joan foren extraordinaris o ordinaris?
- Si avui estigués viu el Joan, com penses que actuaria? Pensa algun exemple.

Reflexió final

El Joan era un jove de 19 anys quan fou martiritzat. El Joan era un jove com tu, com jo. Amb les seves debilitats. Li agradava parlar del mateix que ens pot interessar a tu o a mi. De l'esport, de les noies o de la cultura. De fet escrivia en el butlletí del grup de fejecistes del Masnou:

"També el problema de la xicoteta és d'aquella mena de problemes com els de l'Àlgebra. No em refereixo certament als problemes d'aquesta índole que es plantegen els xicotets que sols tenen ganes de fer broma un parell de dies amb una noia. Aquests són de fàcil solució (per exemple: quan es posa a ploure a mig matí o tarda, sortir amb paraigües i sempre es troba ocasió de poder acompanyar alguna senyoreta des del despatx o l'oficina a casa seva i... ja se'n coneix una més).

Em refereixo al problema que per a tot bon xicot és de buscar-se una noia bona que

el faci feliç durant tota la vida. Hi dediquen la màxima atenció ja que d'ell depèn el nostre benestar i el compliment d'una de les nostres més preuades il·lusions... la construcció d'una llar. Problema que mereix per part de tot jove conscient el màxim interès".

Aleshores, un jove normal com era, com fou capaç de viure aquesta vida? El seu secret no fou cap altre que l'anhel del Crist, l'Amor cap a ell. I així va poder ser, en els últims instants de la seva vida, mirall del Crist, dient igual que el Salvador, amb fermesa i serenitat: "que Déu us perdoni, com jo us he perdonat".

Endavant doncs i alegrem-nos a seguir l'exemple del Joan. A la Santedat i estem tots cridats, tu i jo. L'únic secret, estimar a Jesús. Si ho fem, tot ho podem. I en recordeu-vos de demanar la intercessió del Joan perquè ens ajudi, a com ell, visquem la radicalitat del missatge del Crist, és a dir, l'amor.

Pregària

A ser possible s'hauria de fer en la capella i amb presència de l'Altíssim (Exposició del Santíssim Sagrament).

Esquema:

- Salutació inicial: "El nom del pare del fill i l'Esperit Sant".
- Paraules d'introducció a l'oració. P.E.: Ens posem ara en la presència del Senyor.
- Lectura d'un text Bíblic: Jn 21,15-17 (el trobareu a continuació).
- Comentari entorn el text i el Joan: P.E. Dir sí al Senyor amb el nostre cor, tal com

en Joan ens ensenya, vol dir estimar-lo, vol dir, dir Senyor t'estimo. Ara estem cridats a ser apòstols del Senyor, a no tenir por, sempre durant la història ser cristià conseqüent a significat grans dificultats. Ja ho va dir Jesús en les benaurances: " Feliços vosaltres quan, per causa meva, us insultaran i us perseguiran i malparlaran falsament de vosaltres. Estigueu alegres i contents, perquè la vostra recompensa és valuosa en el cel, ja que de la mateixa manera van perseguir els profetes que us han precedit."

- Espai de silenci. Es convida a dir si al Senyor, a dir t'estimo com va fer en Joan.

- Cant. El Senyor és la meva força de Taize
- Pregària d'intercessió del Joan.

Experimentar el *GOD IS WITH ME* (posar-nos en mans de Déu, sabent que fem la voluntat del Pare, abandonar-nos totalment a Ell, al seu amor).

- Oració final.

Senyor, ajuda tots els joves a trobar en tu el sentit i la força de la vida, i que com en Joan siguin veritables deixebles teus i testimonis del teu Amor; i així, impulsats per la teva gràcia, busquin constantment l'evangelització i transformació del món.

**Et demano que beneïxis la teva Església de Barcelona amb la canonització del beat Joan i que per la seva intercessió ens concedeixis, si és la teva voluntat, els favors que en silenci et demanem.
(BREU SILENCI) Amén.**

Pare Nostre Parenostre, Avemaria i Glòria.

● *Text Jn 21,15-17*

Quan hagueren menjat, Jesús va preguntar a Simó Pere:

- Simó, fill de Joan, m'estimes més que aquests?

Ell li respongué:

- Sí, Senyor, tu saps que t'estimo.

Jesús li diu:

- Pastura els meus anyells.

Per segona vegada li pregunta:

- Simó, fill de Joan, m'estimes?

Ell li respon:

- Sí, Senyor, tu saps que t'estimo.

Jesús li diu:

- Pastura les meves ovelles.

Li pregunta Jesús per tercera vegada: - Simó, fill de Joan, m'estimes?

Pere es va entristir que Jesús li preguntés per tercera vegada si l'estimava, i li respongué:

- Senyor, tu ho saps tot; ja ho saps, que t'estimo.

Li diu Jesús:

- Pastura les meves ovelles.